

مقایسه میزان استفاده از دو استراتژی کل خوانی و خواندن آوایی در دانشآموزان با افت شنوازی شدید تا عمیق پایه دوم و سوم دبستان شهر اهواز

فاطمه حسناتی^{*}، الله ابوالحسینی^۱، نوریه طهماسبی پور^۲

مقاله کوتاه

چکیده

مقدمه: بسیاری از کودکان و نوجوانانی که با مشکل شنوازی متولد شده‌اند یا در ماه‌های ابتدایی تولد دچار آسیب‌های شنوازی می‌شوند در آینده مشکلات خواندن و نوشتن را تجربه می‌کنند. هدف از این مطالعه، بررسی و مقایسه میزان استفاده از دو شیوه خواندن آوایی و کل خوانی کودکان با افت شنوازی در شهر اهواز بود تا بتواند مقدمه‌ای برای پیشرفت بهتر و صحیح تر این کودکان در زمینه خواندن باشد.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع توصیفی- تحلیلی بود که بر روی ۳۵ دانشآموز افت شنوازی شدید تا عمیق پایه دوم (تعداد = ۲۳ نفر) و سوم (تعداد = ۱۲ نفر) دبستان از مدارس مخصوص کودکان افت شنوازی انجام شد. کل نمونه‌های مورد بررسی در طول ۳ ماهه اول سال تحصیلی ۱۳۹۰-۹۱ مورد بررسی قرار گرفتند. جهت انجام این مطالعه، ۲ خرده آزمون خواندن کلمات بی‌قاعده و خواندن ناکلمه از آزمون تشخیصی خواندن شیرازی- نیلی پور استفاده گردید.

یافته‌ها: دانشآموزان پایه دوم دبستان در مهارت کل خوانی نسبت به آوایی بهتر عمل کردند و دانشآموزان پایه سوم دبستان در مهارت خواندن آوایی بهتر از پایه دوم عمل کردند، ولی یافته‌های به دست آمده از لحاظ آماری معنی‌دار نبود ($P \geq 0.05$).

نتیجه‌گیری: با استفاده از نتایج این مطالعه می‌توان دریافت که پیشرفت مهارت‌های خواندن در کودکان افت شنوازی مانند کودکان طبیعی سیر تدریجی دارد. کودکان در ابتدای آموزش خواندن، بیشتر از کل خوانی استفاده می‌کنند و با افزایش سن و دانش سوادآموزی، مهارت‌های خواندن به هر دو شیوه در این کودکان پیشرفت می‌کند.

کلید واژه‌ها: دانشآموزان با افت شنوازی، کل خوانی، خواندن آوایی

ارجاع: حسناتی فاطمه، ابوالحسینی الله، طهماسبی پور نوریه. مقایسه میزان استفاده از دو استراتژی کل خوانی و خواندن آوایی در دانشآموزان با افت شنوازی شدید تا عمیق پایه دوم و سوم دبستان شهر اهواز. پژوهش در علوم توانبخشی ۹؛ ۱۳۹۲: ۳۴۸-۳۵۴.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۳/۱۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۴/۱۲

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی مصوب مرکز تحقیقات توانبخشی عضلانی- اسکلتی دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز به شماره ۹۱۰-۹۱۰ pht می‌باشد.

* عضو هیأت علمی، مرکز تحقیقات توانبخشی عضلانی- اسکلتی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور، اهواز، ایران (نویسنده مسؤول)
Email: fatemeh_hasanati@yahoo.com

- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران
- کارشناس، گفتار درمانگر، گروه گفتار درمانی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور، اهواز، ایران

توجه خوانندگان به معنی نوشته متمرکز شده است و همین ویژگی باعث شده است که خواندن از طریق بینایی بسیار بالرزش باشد (۳).

حادف ۲ دلیل عمدۀ برای نقص خواندن در این افراد وجود دارد. اول این که مشکلات خواندن ریشه در سیستم زبانی ناکافی، نقص در دایره لغات و ناآشنا بودن با ساختارهای نحوی پیچیده دارد. دوم این که طرح‌ریزی واج به نویسه در این افراد رشد نیافرته است (۱). محققین نیز بیان کرده‌اند که یکی از پیش‌بینی کننده‌های مهم اکتساب خواندن، پردازش واجی می‌باشد (۵). اکثریت خوانندگان دارای شنوایی طبیعی، رمزگشایی واجی را در حین رشد آگاهی واجی می‌آموزند؛ در حالی که این مهارت در خوانندگان مبتلا به افت شنوایی به علت نبود حرکات شنیداری پایدار متوقف می‌شود (۲). عامل دیگری که در نهایت ممکن است بر روی اجرای خواندن اثر بگذارد، نوع آموزشی است که این افراد دریافت کرده‌اند و شامل شیوه کل‌خوانی و خواندن بر اساس ساختار آوایی می‌باشد (۱).

با توجه به اهمیت خواندن به عنوان یک مهارت آکادمیکی مورد نیاز در عصر حاضر، نیاز به پژوهش بیشتری در این زمینه جهت ارتقا و تسهیل یادگیری سواد خواندن و نوشتن در کودکان مبتلا به افت شنوایی احساس می‌شود. در حال حاضر بیشتر درمان‌های انجام گرفته در زمینه خواندن کودکان با افت شنوایی، بدون توجه به استراتژی‌های استفاده شده برای خواندن صورت می‌گیرد. بنابراین هدف کلی پژوهش حاضر، بررسی و مقایسه دو شیوه خواندن کل‌خوانی و خواندن آوایی در دانش آموزان با افت شنوایی پایه دوم و سوم دبستان شهر اهواز بود تا با استناد به نتایج به دست آمده بتوان در آینده پروتکل درمانی مناسبی جهت پیشرفت و آموزش هر چه بهتر سوادآموزی این دانش آموزان در مقاطع مختلف تحصیلی طرح‌ریزی نمود.

Moreno و Harris طی پژوهشی توانایی گفتارخوانی و یادگیری خواندن را در دو گروه از کودکان افت شنوای عمیق ۸ ساله با توانایی خواندن ضعیف و قوی مقایسه نمودند و دریافتند که کودکان افت شنوای با توانایی خواندن قوی‌تر نسبت به خوانندگان با مهارت ضعیفتر، به طور قابل توجهی

مقدمه

خواندن در رویکردهای مختلف زبانی، یک مهارت محسوب می‌شود، بنابراین چنان‌چه کودکان مهارت‌های خواندن و سخن گفتن را فعالانه انجام دهنده مهارت‌های خواندن و نوشتن را نیز به آسانی خواهند آموخت (۱). به طور کلی خواندن شامل کدگشایی و درک می‌باشد (۲). بسیار گفته شده است که کودکان آسیب‌دیده شنوایی در خواندن مشکلاتی دارند (۱). جهت تسهیل مهارت‌های خواندن این کودکان، ابتدا باید این نکته را در نظر داشت که به طور کلی کلماتی که شکل نوشtarی ناآشنایی دارند می‌توانند توسط استراتژی رمزگشایی یا کلمه‌شکنی خوانده شوند. رمزگشایی شامل شناسایی صدای تک‌تک حروف، نگه داشتن آن‌ها در ذهن و ترکیب آن‌ها برای تلفظ کردن می‌باشد تا به صورت یک کلمه واقعی شناسایی شوند (۳). یکی از شاخص‌های ارزیابی کننده کدگشایی آوایی، خواندن شبیه کلمات یا ناکلمات است؛ به این صورت که باید از فرد خواسته شود که شبیه کلمات را بخواند. در این روش ارزیابی، توانایی دستیابی به صورت آواشناسی حروف نوشته شده بدون توجه به فرایند معناشناصی انجام می‌شود (۴).

در زبان‌هایی با قواعد املایی ساده‌تر، کودکان مجموعه قوانین ساده‌تری را کسب می‌کنند؛ در صورتی که در زبان‌هایی با قواعد املایی پیچیده‌تر (مثل زبان فارسی) مجموعه پیچیده‌تری از قواعد تناظر واج- نویسه را می‌آموزند (۲).

یک راه خیلی متفاوت برای خواندن کلمات، بینایی است که شامل استفاده از حافظه برای خواندن کلماتی است که پیش‌تر خوانده شده‌اند. دیدن کلمات، شکل نوشtarی، تلفظ و معنی کلمات را بالا‌فصله در حافظه فعال می‌کند. زمانی که کلمات دیده شده به خوبی شناخته شدند، خواننده می‌تواند بدون تلاش و توجه زیاد برای کشف کردن کلمه، به صورت اتوماتیک و خودکار، تلفظ و معنی کلمه را بازشناسی کند. کل‌خوانی فقط در مراحل آغازین یادگیری خواندن به کار می‌رود و اساس مراحل مقدماتی بسیاری از روش‌های خواندن شناخته شده است. این روش به طور معمول در کنار دیگر روش‌ها مانند روش آوایی قرار می‌گیرد و اجازه می‌دهد که فرایندهای خواندن بدون مزاحمت اجرا شوند؛ در حالی که

حذف شدند، در نتیجه تعداد نمونه‌های مورد بررسی شامل ۳۵ دانش آموز، ۲۳ دانش آموز پایه دوم (۱۱ دختر، ۱۲ پسر) و ۱۲ دانش آموز پایه سوم (۶ دختر، ۶ پسر) شد. از ۲ خرده آزمون تکمیلی خواندن کلمات بی‌قاعده و خواندن ناکلمه آزمون تشخیصی خواندن سیماشیرازی و همکاران^(۹) در این مطالعه استفاده شد. آزمون تشخیصی خواندن یک آزمون انفرادی و مرکب از آزمون متن‌های خواندن و آزمون‌های تکمیلی می‌باشد. با این آزمون، مهارت پایه خواندن آوایی (بخش استفاده شده در مطالعه حاضر) و همچنین وضعیت املا و دست‌خط را می‌توان بررسی کرد. آزمون‌های تکمیلی هنجاریابی نشده است، اما در تحقیقی بر روی حدود ۹۰ کودک کلاس اولی مورد بررسی قرار گرفته و با استفاده از نتایج به دست آمده مواد نهایی انتخاب و مرتب شده است.

قبل از اجرای هر خرده آزمون، توضیحات لازم در مورد نحوه اجرای آزمون به دانش آموزان داده شد و بخش راهنمای هر بخش اجرا گردید. هنگامی که اطمینان حاصل شد که دانش آموز روش کار را فهمیده است، آزمون برای هر دانش آموز به صورت انفرادی انجام گرفت. جهت یکسان بودن بلندی و کیفیت صدا، تا حد امکان آزمون‌ها توسط یک آزمونگر و در فضایی یکسان و ساکت و با فاصله مشخص انجام شد. نحوه نشستن دانش آموز و ارزیاب به صورت رو در رو و پشت میز بود. همچنین تمام دانش آموزان در هنگام انجام آزمون در صورت نیاز از سمعک و عینک مناسب برخوردار بودند. آزمون خواندن کلمات بی‌قاعده شامل ۱۵ کلمه بود. آزمونگر کلمات را تک‌تک در مقابل آزمودنی قرار می‌داد و مدت زمان صرف شده برای خواندن هر کلمه با کرنومتر ثبت شد. در صورتی که خواندن کلمه کمتر از یک ثانیه طول کشیده باشد، در قسمت کل خوانی و کلماتی که بیش از یک ثانیه طول کشیدند در قسمت خواندن آوایی علامت زده می‌شدند و چنان‌چه پس از ۱۰ ثانیه آزمودنی قادر به خواندن واژه نمی‌شد در قسمت ناموفق علامت زده می‌شد و اگر ۶ بار به صورت متواتی در خواندن کلمه ناموفق بود، آزمون قطع می‌گردید. در این خرده آزمون فقط نمره

نمره بالاتری در درک خواندن و نوشتن کسب کردند و خطاهای آوایی بیشتری تولید می‌کردند که این نشان دهنده استفاده از کدگذاری واج‌شناسی در فعالیت خواندن است^(۳). Harris و Kyle^(۴) را در یک گروه ۲۴ نفره از کودکان شنوا و افت شنوا در دو سال اول مدرسه مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که کودکان شنوا و افت شنوا در مراحل اولیه خواندن و نوشتن پیشرفت مشابهی دارند، اما خط سیر آن‌ها در مراحل بعدی شروع به تغییر می‌کند. همچنین در سیر طولی خواندن اولیه کودکان افت شنوا، استفاده از واژگان ابتدایی، دانش واج-نویسه و گفتارخوانی وجود داشت. این یافته‌ها نشان می‌دهد که کودکان شنوا و افت شنوا در دو سال اول مدرسه از استراتژی‌هایی برای خواندن استفاده می‌کنند که تفاوت خیلی کمی با هم دارند^(۶).

پژوهشگران معتقد هستند که استفاده از ناکلمه جهت بررسی قواعد تناظر نویسه- واج یا خواندن از راه واجی می‌باشد و اگر فرد نتواند تنها از طریق بینایی به معنا برسد، مشکلات واجی آن‌ها خود را نشان می‌دهد^(۷). همچنین کودکانی که توانایی بالاتری در خواندن ناکلمات دارند و می‌توانند توالی‌های نویسه- واج را رمزگشایی کنند، در مهارت‌های بازنگشایی بینایی کلمات بهتر عمل می‌کنند و این امر نشان دهنده رشد قوی‌تر خواندن در کودکان می‌باشد^(۸).

مواد و روش‌ها

ابتدا با مراجعه به آموزش و پرورش استثنایی شهر اهواز، آمار دانش آموزان افت شنوای شدید تا عمیق مشخص شده و سپس به مدارس استثنایی کودکان افت شنوا مراجعه شد. این مطالعه از نوع توصیفی- تحلیلی بود و کل جامعه مورد بررسی را ۳۸ دانش آموز پایه دوم و سوم مبتلا به افت شنوا شدید تا عمیق (۷۰-۹۰ دسی‌بل) که در مدارس مخصوص کودکان افت شنوا تحصیل می‌کردند، تشکیل دادند. بر اساس معیار ورود (نداشتن مشکل ذهنی، دو زبانه بودن، مشکل بینایی حاد، افت شنوای بین ۷۰-۹۰ دسی‌بل و داشتن سمعک مناسب) ۳ دانش آموز که مشکلات ذهنی داشتند از مطالعه

کمک آزمون t Independent در نرم افزار SPSS نسخه ۱۷ (version 17, SPSS Inc., Chicago, IL) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

با استناد به نتایج آزمون Kolmogorov-Smirnov برای دو گروه مورد بررسی ($P > 0.05$), از آزمون پارامتریک Independent t جهت تجزیه و تحلیل نتایج استفاده گردید. نتایج حاصل از بررسی مقایسه مهارت‌های کل خوانی و خواندن آوازی در دانش آموزان پایه دوم و سوم دبستان شهر اهواز به شرح زیر می‌باشد. همان طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، میانگین نمره مهارت کل خوانی ($72/77$) و خواندن آوازی ($59/78$) در پایه سوم بالاتر از پایه دوم می‌باشد، اما این تفاوت‌ها از لحاظ آماری معنی‌دار نمی‌باشد ($P \geq 0.05$).

بحث

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که نمرات خواندن دانش آموزان پایه سوم بالاتر از پایه دوم است، بنابراین می‌توان گفت سیر خواندن دانش آموزان افت شنا تدریجی است. در همین رابطه Harris و Kyle نیز اظهار می‌دارند که سیر خواندن اولیه کودکان افت شنا، طولی بوده و از کل خوانی به سمت دانش واج-نویسه می‌رود (۶). همچنین یافته‌های Schirmer و همکاران مبنی بر این که افراد افت شنا با توانایی خواندن بهتر، از ساختار آوازی (واجب-نویسه) در شناسایی کل لغات استفاده می‌کنند، تأیید دیگری بر این نتیجه می‌باشد (۱۰) و

کل خوانی مد نظر بود که درصد آن با استفاده از فرمول $\frac{\text{تعداد کلمات کل خوانی شده}}{15} \times 100$ محاسبه شد. طراحان این آزمون، ۸۸ دانش آموز انتهای پایه اول دبستان را مورد بررسی قرار داده و بر مبنای نتایج، کلمات را از ساده به مشکل مرتب کردند (میانگین کل: ۱۲/۸ و انحراف معیار: ۰/۹).

بخش خواندن ناکلمه شامل ۲۲ ناکلمه می‌باشد که ۲ مورد اول به عنوان الگو جهت آموزش روش صحیح خواندن ناکلمه‌ها (خواندن هر ناکلمه به صورت یک واژه منسجم و نه به صورت حروف مجزا از یکدیگر و با در نظر گرفتن عالیم زیر و زیر حروف) مورد استفاده قرار گرفتند. ۲۰ کلمه باقی‌مانده تعیین کننده امتیاز این آزمودنی در این بخش می‌باشد. در نهایت برای خواندن هر ناکلمه ۱۲ ثانیه به کودک فرستاده می‌شد، در صورت عدم موفقیت پس از ۶ شکست متوالی، آزمون قطع می‌گردید. کلماتی که آزمودنی به صورت صحیح می‌خواند با علامت (+) و کلمات غلط یا عدم خواندن با علامت (-) ثبت شدند و درصد امتیاز آزمودنی با استفاده از فرمول $\frac{\text{تعداد کلمات صحیح خوانده شده}}{20} \times 100$ محاسبه شده و نتایج به صورت درصد بیان گردید. در اجرای این آزمون بر روی ۸۶ دانش آموز دختر و پسر در انتهای پایه اول دبستان، میانگین امتیاز محاسبه شد و بر مبنای نتایج، ناکلمه‌ها از ساده به پیچیده مرتب شدند (میانگین کل: ۱۵/۶ و انحراف معیار: ۰/۷).

جهت بررسی نتایج، صدای دانش آموز ضبط گردیده و با استفاده از کرنومتر مدت زمان آزمون ثبت شد. جهت رعایت اصول اخلاقی، تمام نتایج بدون نام و با استفاده از کد و با رضایت مسؤولین مدرسه انجام شد. در نهایت نتایج به وسیله آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار تحلیلی و با

جدول ۱. مقایسه نمرات کل خوانی و خواندن آوازی در دانش آموزان افت شناوی شدید تا عمیق پایه دوم و سوم دبستان با استفاده از آزمون t Independent

نوع خواندن	پایه تحصیلی	تعداد دانش آموزان هر پایه	میانگین نمره خواندن	انحراف معیار	P	*t
کل خوانی	دوم	۲۳	۶۵/۷۹	۲۵/۹۲	.۰/۴۳	.۰/۷۹
	سوم	۱۲	۷۲/۷۷	۲۱/۹۲		
خواندن آوازی	دوم	۲۳	۵۹/۷۸	۲۲/۷۸	.۰/۰۹	۱/۷۰
	سوم	۱۲	۷۲/۹۱	۱۹/۲۴		

* تفاوت بین میانگین‌ها

نویسه- واج افزایش یافته و این کودکان قادر به خواندن کلمات ناآشنا با این شیوه می‌باشند.

محدودیت‌ها

حجم کم نمونه‌های مناسب با معیارهای مطالعه و بازه زمانی کوتاه برای نمونه‌گیری (سه ماهه اول سال تحصیلی) و استفاده از یک ارزیاب جهت یکسان بودن روند نمونه‌گیری را می‌توان از محدودیت‌های این مطالعه ذکر کرد.

پیشنهادها

به منظور ارتقای مهارت خواندن دانشآموزان دارای افت شنوازی به معلمین توصیه می‌شود که به جای تکیه بر یک شیوه آموزشی برای آموزش کلمات جدید طبق روند پیشرفت مهارت خواندن از هر دو نوع شیوه خواندن استفاده کرده و با پیشرفت مهارت خواندن و مواجهه کودک با کلمات جدید از روش‌های آوایی و رمزگشایی واجی بیشتر بهره ببرند. همچنین می‌توان در تحقیقات آینده با استفاده از مطالعات طولی تأثیر استفاده از این دو استراتژی را در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان افت شنوا بررسی نمود.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله از مسؤولین آموزش و پرورش استثنای استان خوزستان که زمینه انجام این پژوهش و همچنین مرکز تحقیقات توانبخشی عضلانی- اسکلتی دانشکده توانبخشی دانشگاه جندی شاپور اهواز که منابع مالی را فراهم نمودند، کمال تشکر را دارند.

References

1. Tye-Murray N. Foundations of aural rehabilitation: children, adults, and their family members. 3rd ed. Clifton Park, NY: Cengage Learning; 2008.
2. Kargin T, Guldenoglu B, Miller P, Hauser P, Rathman Ch, Kubus O. Differences in word processing skills of deaf and hearing individuals reading in different orthographies. J Dev Phys Disabil 2012; 24(1): 65-83.
3. Harris M, Moreno C. Speech reading and learning to read: a comparison of 8-year-old profoundly deaf children with good and poor reading ability. J Deaf Stud Deaf Educ 2006; 11(2): 189-201.
4. Stone CA, Silliman ER, Ehren BJ, Apel K. Handbook of language and literacy: development and disorders. New York, NY: Guilford Press; 2006.
5. PreBeler A, Konen T, Hasselhom M, Krajewski K. Cognitive preconditions of early reading and spelling: a latent-variable approach with longitudinal data. Reading and Writing 2013.
6. Kyle FE, Harris M. Predictors of reading development in deaf children: a 3-year longitudinal study. J Exp Child Psychol 2010; 107(3): 229-43.

این‌که یکی از فاکتورهای مرکزی در کفاایت پردازش خواندن، تناظر واج- نویسه در هر زبان خاص می‌باشد و این مهارت در خوانندگان مبتلا به ناشنوازی به علت نبود تحریکات شنیداری متوقف می‌شود (۲).

Fowler و Shankweiler که توانایی خواندن ناکلمات را دارند مهارت رمزگشایی واجی و واژگانی در آن‌ها ایجاد شده که نشان دهنده پیشرفت به سوی خوانندگاه ماهر شدن است (۱۱). در همین رابطه Hillis نیز بیان می‌کند که اتفاقی فرد بر قوانین تبدیلی واج به نویسه، باعث توانایی بهتر در خواندن کلمات باقاعده نسبت به کلمات بی‌قاعده می‌شود (۱۲). این بیانات با توجه به پیشرفت دانشآموزان پایه سوم نسبت به پایه دوم در مهارت خواندن آوایی در مطالعه حاضر همخوانی دارد.

با بررسی مهارت خواندن در کودکان افت شنوازی شدید و عمیق شهر اهواز پی‌می‌بریم که تکیه این کودکان به اطلاعات بینایی حتی در پایه‌های بالاتر تحصیلی به میزان قابل توجهی باقی می‌ماند و به علت ضعف در دانش واج- نویسه، همواره مشکلاتی را در خواندن صحیح کلمات ناآشنا و ناکلمه‌ها نشان می‌دهند. بهارلویی و همکاران نیز اظهار کردنکه ناتوانی در رمزگشایی ناکلمه‌ها ممکن است به دلیل مشکلات تبدیل نویسه- واج باشد که منجر به مشکل خواندن می‌شود (۷).

نتیجه‌گیری

در مراحل اولیه خواندن، کودکان بیشتر بر مهارت کل خوانی تکیه دارند. با پیشرفت مهارت خواندن، توانایی رمزگشایی

7. Baharlooie N, Gholami S, Shariat M, Nikzad M. The relationship between visual memory of non-words and accuracy and rate reading among female first-graders living in Isfahan-Iran. J Res Rehabil Sci 2010; 6(2): 244-8.
8. Liberman LY, Shankweiler D, Liberman AM. The alphabetic principle and learning to read. In: Shankweiler DP, Liberman LY, editors. Phonology and reading disability: solving the reading puzzle. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press; 1989. p. 1-33.
9. Simashirazi T, Nilipoor R, Mehri A. Reading and writing skills among farsi speaking first graders taught by the composite method. Journal of Education 2005; 21(1): 113-30.
10. Schirmer BR, Bailey J, Lockman AS. What verbal protocols reveal about the reading strategies of deaf students: a replication study. Am Ann Deaf 2004; 149(1): 5-16.
11. Shankweiler DB, Fowler AE. Questions people ask about the role of phonological processes in learning to read. Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal 2004; 17(5): 483-515.
12. Hillis A. The handbook of adult language disorders. New York, NY: Taylor & Francis; 2013.

Comparing the rate of usage of whole-word reading with that of phonic reading among the second- and third-grade students with hearing impairment living in Ahvaz, Iran

Fatemeh Hasanati^{*}, Elaheh Abolhoseini¹, Nooriyeh Tahmasipur²

Abstract

Short Communication

Introduction: Many children and young people, who are born deaf or become so in the early months of life, have problems in reading and writing. So, we studied the reading skills of hearing impaired children living in Ahvaz to provide a base for encouraging better progress of reading skills in this population.

Materials and Methods: In an analytical cross-sectional study, which was conducted in the first trimester of 2011-12 academic year, 35 second-graders ($n = 23$) and third-graders ($n = 12$) with sever to profound hearing impairment was recruited from two deaf schools of Ahvaz, Iran. Two subtests of the diagnostic Test of reading (Shirazi, Nilipur), namely irregular word reading and nonword reading, were used for obtaining the data of interest.

Results: Data showed that the second-graders had better performance in whole-word reading skills than in phonic reading skills. In the third grade, the score of phonic reading was higher than that in the second grade. These differences, however, did not reach statistical significance.

Conclusion: The results showed that reading skills in hearing-impaired children developed gradually as like normal children. Children in earlier stages of reading acquisition, use whole-word reading strategy more. As the age and literacy knowledge increase, children improve in phonic reading.

Keywords: Hearing impairment children, Whole reading, Phonic reading

Citation: Hasanati F, Abolhoseini E, Tahmasipur N. Comparing the rate of usage of whole-word reading with that of phonic reading among the second- and third-grade students with hearing impairment living in Ahvaz, Iran. J Res Rehabil Sci 2013; 9(2): 348-54.

Received date: 02/07/2012

Accept date: 01/06/2013

* Academic Member, Musculoskeletal Rehabilitation Research Center, School of Rehabilitation, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran (Corresponding Author) Email: fatemeh_hasanati@yahoo.com

1- MSc Student, Department of Rehabilitation Management, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2- Speech Therapist, Department of Speech Therapy, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran